

siirler_9

<"xml encoding="UTF-8?>

KIZIL FERYAT!

Gözyaşları sere serpe uzanmış sahra üstüne

Akar yavaşça Fırat'a doğru

Hıçkırıklar arasında çocuk sesleri

Gün boyu feryat

Ölüm üstüne

Ve çıplak güneşte yankı sesleri

Kılıçlar vurulur kalkan üstüne

Bir güruh ki elinde şeytan üçgeni

Üç yerden yumulur biri üstüne

Diğeri yalnız üç beş kişidir

Evinden uzak, yurdundan uzak

Öyle bir yer ki, bela türetmiş

Zalimden yana, mazlum üstüne...

Yağmur kuru bir kum oldu yere düşerken

Tane tane kumlar, derken yığınlar

Aldı başını götürdü çöl rüzgârı

Kalan o oldu, bir de atlılar

Oşah ki, Fırat O'na hasret, O da Fırat'a

Sîneler dövülür O'nun adına

Uğrunda can verilip cânan alınır

Kimi yerinde, kimi meydanda...

Kan emiciler şaha kalkmışlar

Güya yiğitlik vaktidir bu

Salyalar akar ağızlarından

Düşer de çöle, çölde kaybolur

İlle de kan düşüncelerde

Onu almakta çare kaybolur

Bir avuç merhamet, bir yudum su!

Su kana dönüşür, kanda kaybolur

Esir bedenlerde Yezid korkusu

Satılmış beyinler onda gark olur

Ve Hüseyin!

Oklar altında

Tozlar savrulur, mızrak savrulur

Gariptir şimdi; kimsesiz, çölde

Gelen de vurur, giden de vurur

Öksüz yavrular çobansız kuzu

Sahra içinde meleşip durur

Gözler Hüseyin'de

Eller semada

Kızıl feryat ki, o da kaybolur

Şah mahzundur

Yâran mahcup

Kesik başlardan gözyaşı akar

Kesilen yaradır Hüseyin yarası

Bir sızı olup akar Fırat'a

Beldeden beldeye akar kaybolur...

Gökyüzü suskun değildir şimdi

Yaşlar akıtır ki, kandan!

Suya hasret niceleri

Çoluk çocuk, kız kızan

Kuru sahra, bela çölü

Islak ama, o da kandan

Rüzgâr çıkmış, eser delice

Çadırlarda duman, etrafta tufan

Oki, alnında buse-i Muhammed izi taşır

Gerdanında da o

Ağlar ama yardan yana

Ne yâr kalmış, ne yâran

Ve içinde aşk!

Yoğurur onu; ne balçıktan, ne hamurdan

Yazgı da aynı

Bir yanda susuzluk, bir yanda kan

Ve göğsünde birikmiş bir kin

Yezid'e karşı nebevi isyan

Kıyam, aynı kıyam

Ali'nin nüshasından!..

Kanını isteyen caniler arasında

Oyalnız, kimsesiz ve yorgun

Bedeninde oluk oluk nehirler ki

Sıçrar Fırat'a, Fırat'sa durgun

Yaprak gibi kurur gizlice Hüseyin'im

Kurur da düşer toprağa

Ak düşmüş sakalları kızıl

Şimdi tozlu

Özü bitkin, benzi solgun

Hasan'ı arar düştüğü yerde

Nida öyle ki, kavurur ortalığı

Yakar sessizce

Ogün Hasan, bugün Hüseyin

Yeşil, kırmızı kanlar içinde

Kehkeřanlar ığlıktadır

Kâinat suskun

Döndükçe dönmektedir felek

Döner ama

Gördüklerini gizleyerek...

1400 yıl...

1400 yıl hiç durmadan döndü felek

Bu çarkla birlikte dostlar da döndü

Anarak, ahdederek

1400 yıl hiç durmadan ve ilelebet

Usanmadan...

OSembol oldu kızıl perçemlerde

Kesik elleri de bayrak!

Feryadı yankılandı hep

Nakiř olup işlendi gökyüzüne

1400 yıl önce duyulmayan feryat

1400 yıl sonra duyuldu

Nice cengâverlerin elinde tiz bir kılıç olup

Savruldu tüm zemine

Okılıç ki, zaferi getirdi beraberinde

Yezitler taş olup atıldı loş bir çukura

Ve Hüseyin'ler gözyaşlarıyla anıldı

Çünkü O

Gözleri yaşartan kalbin derinliklerinden geliyordu

Çünkü bu yaşlar, O'nu simgeliyordu

Ve duyuldu ki

Hüseyin şehit oldu ama

Hüseyin aşıkları hâla ayakta

Ve bir gün

İkinci bir Kerbela çıkarsa

Lebbeyk denilecek

Kızıl Feryat'a!..

METİN ATAM

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KİMDİR HÜSEYİN

Kimdir Hüseyin, ki âlem ona divâne olup?

Bu ne şemdir, ki canlar ona pervâne olup?

Şehgöl-i gülizâr-i ismet-i Zehrâ'dır Hüseyin

Zâde-yi o şeh-i mülk-i "Lâ Fetâ"dır Hüseyin

Fitne sahrasında Meş'el-i hüdâdır Hüseyin

Tûfân-ı belâda keşti-yi necâdır Hüseyin

Cehlin vahşetinde huzûr-i Kubâ'dır Hüseyin

Musâ'nın mâbedi o Tur-i Sina'dır Hüseyin

Kıyam abidesi Meş'er-u Mina'dır Hüseyin

Şehâdet dersinde üstâd-ı şeydarır Hüseyin

Sâika-yı iman der şeb-i yeldâdır Hüseyin

Mahzûn yüreklerde hazin bir sevdadır Hüseyin

Cafer Hamidi

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

KERBELÂ

Kerbelâ,yı, bir mekan, zannetme sen

Âşûrâ'yı, bir zaman addetme sen

Kerbelâ, bir mektebin ünvânıdır

Kerbelâ, hak-batılın furkânıdır

Kerbelâ, âşıkların destânıdır

Kerbelâ, sâdıkların meydânıdır

Kerbelâ'da, açtı hürriyet gülü

Kerbelâ'da, öttü izzet bülübülü

Kerbelâ'dan göklere, "Heyhât" sesi

Yükselip mest etti âşık herkesi

Kerbelâ, Musâ'ların bir Tûr'udur

Cânları alt-üst eden, Hak nûrudur

Kerbelâ, haktır; evet hak rengidir

Kerbelâ, kalplerde aşk âhengidir

Kerbelâ mı yoksa Hakk'ın arşı mı?

Kerbelâ mı, yoksa aşkım marşı mı?

Kerbelâ, cân Kerbelâ, kan Kerbelâ

Her gün Âşûra'dır her yan Kerbelâ

Musa Aydın